

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 27. Petrus Romerus ad necem quæritur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

necis locum, parricidis ad rura dilapsis, vacuum deveniunt, raptimque, antequam ab rusticatione redirent, ex sopito jam incendio semiustulata Sociorum corpora educunt, atque eo quo venerant ordine, frendentibus nequicquam parricidis, diuque insequentibus, opima spolia reportant. Romerus, evaporato utcumque dolore, laudavit reduces, qui fidem in vindicandis sacris exuviis heroico facinore rei Christianæ se probaverant. Cum verò allata cadavera sigillatim exploraret, reperit inter semiustulata truncataque membra cor Rochi Gonsalvii sagittâ transfixum nihil igne læsum; ut sentires nihil nostrum ignem in cor cœlestibus ardoribus ignitum poruisse. Mox rudi pro tempore utrumque cadaver lipsantheæ illatum est, donec cultius componerentur.

NON diu post Caarupe parricida, trecentorum hominum instructus acie, repentinus Caasapaminienfibus adest; Petrum Romerum, quem ob cœlibem vitam per ludibrium verulam vocitabat, de medio sublaturus. Municipes pro more rusticatum iwerant, soli que aderant juvenes decem, qui seniculo quodam duce arcubus & sagittis instructi contra confertam hostium aciem progredi ausi, adeo fortiter se gesserunt, ut illorum impetum detinuerint, arcuerintque, donec, concurrentibus jam, ex rusticatione Caasapaminienfibus, in fugam omnes, non sine suorum clade, nullo ex nostris desiderato, verterentur. Cui rei magnum momentum attulit ipse Romerus, qui pro tuendo grege determinatâ morte in equo cum duobus aliis Neophytis equiribus prodiens, ita terruit parricidas, ut fortitudinis miraculo attoniti frendentes furentesque, quod à vetula (ut aiebant) & pauculis adolescentibus reprimere tentare secundum impetum non ausi sint. Sed fredeant ringanturque amaro opprobrio parricidæ, nusquam tamen efficient, quin juvenes illi Caasapaminienfes per omnium ora volitent, qui vix ex barbarie in Catechumenorum Neophytorumque album relati, pro incolumitate advenæ magistri contra populares & amicos suos, contra confertam multitudinem pauculi certo se mortis periculo exponentes armaverunt pugnaveruntque, & ostenderunt Deum per pueros posse quod olim per locustas.

PAULO antequam hæc gererentur, hoc est, postridiè quàm Rochus Gonsalvius & Alfonsus Rodericus occisi sunt, Niezuvius, de eorum nece nuncio accepto, ferociter exultans, plumarum amiculo & reliquo horrendorum rituum ornamento se vestiens, eodemque cultu unam è concubinis ornari & se sequi jubens, popularium concionem vocat. Nox erat cum frequentissimi convenere. Quare tenebrarum & multitudinis opportunitate usus, omni circum igne extincto, postquam horrendum nescio quid in gutture turbinaisset, identidemque inani ex cucurbita crepitaculum agitaasset, & diu lymphaticas vociferationes intercalari silentio distinxisset; tandem horrore omnibus concussis, his ferme verbis Joannem Castillium de medio tollendum pronunciat. *Adeste rixides, adeste, & in aurorem opprobrii mei unguis dentesque acuite, cur pigritatis? Etiam vos fascinavit advena? etiam vos rebellatis? Vestram fidem appello quotquot adestis, o viri, quam si obstinate denegatis, statutum mihi est ad astra revolvere, & omnia elementa in vos armare, perdere, pertinaces. Itè & opprimite Sacrificulum advenam, pueros incantationibus allectos abluentem, jusque meum in seminarum præstantissimas impudenter denegantem.* Approbato furore, Potirava, & Quaraius Niezuvii foecer, delecto parricidarum habito, sceleris patrandi tempus & locum indicunt, dissimulanteque, ne præda elaboratur, omnia agi imperant. Eo tempore commodum parricidis accidit, ut nonnulli Ethnici religioni Christianæ nomen daturi ad oppidum venirent, quibus secum assumptis, ubi illuxit, Joannem Castillium domi Deum orantem adeunt, dolose postulantes, ut religionis candidatos in album relatos, velit pro more munusculo aliquo donare. Castillius advenas benevolè admissos in catalogum refert, largè que donat; quibus rebus intentum, sui que incautum, parricidæ à tergo invadunt, lacertos fortiter ligant, colaphis & fuste cadunt, contumelias onerant, fatuum appellant, è pede raptatum prosternunt. Tum ille, *Si, inquit, ob ea munuscula, qua impertior,*

Cor Gonsalvii ab igne illatum servatur.

CAPUT XXVII. Petrus Romerus ad necem quaeritur.

Caasapaminienfium Adolescentium fortitudo.

Barbariter ventur.

XXVIII. Joannes Castillius trucidatur.

Niezuvii debauchatus.

Parricidarum simulatio.

Joannis Castillii supplicium.